

§. 182. Kui se sedtud Aeg tāis sai,
ütleb Jakob Labanile: Anna mo Maene
mīnule kāte, sest minno Pāwad on
tāis! Ja Laban koggus keik selle Liīna
Mehhed kofko, ja teggi Jodud. Agga
kui Õhto sai, tehti se Üllekohhus Jakob-
bile, et Laban wōttis omma wannem
Tūttar Lea ja wiis tedda Pimmedas, neni-
da kui seāl Maal se Pruug olli, Jakobi
jure; ja temma heitis ennast ta fōrwa,
ja orwas, et se Rael olleks. Homiko
ndaggi Jakob, et se Lea olli. Temma
Meel ei woinud hea olla se peāle; ta üt-
les Labanile: mits sa mulle sedda olled
teinud? eks ma osse Raeli pārrast so ju-
res teninud, ja miks pārrast olled sa mind
petnud?

§. 183. Laban ütles: Se ei sūnni nen-
da sūn meie Paikus, et meie noremat
Tūttart

Tūttart enne Pui wannemat Mehhele
panneme; pea temma Pulma-Nāddal
temmaga tāis, kūl siis anname sulle se
teise ka selle Tēnistusse peāle, mis sūn-
na weel teist seitse Aastad minno jures
pead tenima. Jakob teggi nenda, ja
piddas temmaga se Pulma-Nāddal, ja
siis Laban andis temmale omma teine
Tūttar Rael ka Maeseks.. Nenda sai
Jakob nūnd omma wasto Meelt ka
kahhe Maese Mehheks (§. 175.), agga
se tulli temmale pārrast sedda Ristiks kūl
mitmettisi. Laban andis ka omma
Tūtri Leale ūks omma Ummarda jattest
Selpa Mīumi, ja omnia Tūtri Rae-
like ūks teine, Pilla Mīumi, Ummar-
dajaks.

§. 184. Jakob tenis se peāle Gabani
jures weel teist seitse Aastad, ja armas-
tus Raelit paljo ennam, kui Leat. Ag-
ga